

Die Fernsehkanzel

Program TV z 07.06.2015 (Nr 1052)

„Nie szukam bowiem tego, co wasze, ale was samych”

Pastor Wolfgang Wegert ©

Kazanie: „ Stałem się głupi; wyście mnie do tego zmusili. Wyście bowiem powinni byli mnie polecić. Bo w niczym nie ustępowałem owym arcyapostołom, chociaż jestem niczym. Znamiona potwierdzające godność apostoła wystąpiły wśród was we wszelkiej cierpliwości, w znakach, cudach i przejawach mocy. W czym bowiem gorsze jest położenie wasze w porównaniu z pozostałymi zborami, jeśli nie w tym tylko, że ja jeden nie byłem wam ciężarem? Darujcie mi, że wam tak przymówiłem. Oto po raz trzeci przygotowuję się do podróży do was i nie będę wam ciężarem; nie szukam bowiem tego, co wasze, ale was samych; bo nie dzieci powinny gromadzić majątek dla rodziców, ale rodzice dla dzieci. Ja zaś jak najchętniej sam na koszt łożyć będę i samego siebie wydam za dusze wasze. Czy tak ma być, że im więcej ja was miłuję, tym mniej przez was mam być miłowany? ”

(2 Koryntian 12, 11-15)

Własnym prorokiem wzgardzili

Byli w Kościele w Koryncie ludzie, którzy uważali siebie za apostołów o szczególnym autorytecie. Aby poprawić swój profil, źle mówili o Pawle, założycielu i Ojcu Kościoła. Czy on powinien wystąpić teraz przeciw pogardliwemu traktowaniu jego osoby czy lepiej tolerować to w milczeniu i pozwolić na nowy „strat”-apostołom?

Gdyby chodziło tylko o jego osobę, możliwe, że Paweł by milczał, ale ci „znakomici” apostołowie, jak ich nazwał, byli wyzyskiwaczami, którzy uwiedli Kościół. Dlatego Paweł zareagował i nie obawiał się sam siebie porównać z samozwańczymi apostołami. Normalnie nigdy by tego nie zrobił, ale zwiedzenie Kościoła w Koryncie zmusiło go do tego. On napisał: „*Stałem się głupi: wyście mnie do tego zmusili. Wyście bowiem powinni byli mnie polecić. Bo w niczym nie ustępowałem owym arcykapłanom, chociaż jestem niczym*” (werset 11).

Potem w wersecie 12 przypomina im, jaki był początek Kościoła i jak on przez znaki i cuda i działanie mocy Bożej został potwierdzony. Czy Koryntianie zapomnieli o tym? Czy Paweł był teraz prorokiem we własnym kraju, którego znali ale stał się dla nich codziennością?

Jest to zjawisko, które istnieje też jeszcze dzisiaj. Własny Pastor nie liczy się, ale inni z zewnątrz ze swoimi spektakularnymi zachowaniami bardzo są wielbieni. Pastor, który przez lata nosił ciężar, który codziennie ma trudy i z wiernością zaopatruje Kościół, ten jest ceniony nisko. To musi być omówione, myślał Paweł.

Zachowanie Koryntian zmusiło go do tego, że przypomniał im o pracy, jaką wykonał między nimi. Czy było to więc nic, tak, że tylko ci nowi super-apostołowie tylko się liczyli?

Nie szukam bowiem tego, co wasze, ale was samych

Jak to było na początku i cały czas potem, gdy Paweł założył Kościół i był jak Ojciec wśród nich? Jakiej jakości było jego działanie? Cechował się bezinteresownością, podczas gdy nowi przywódcy mieli samolubstwo.

On pisze: „*W czym bowiem gorsze jest położenie wasze w porównaniu z pozostałymi zborami, jeśli nie w tym tylko, że ja jeden nie byłem wam ciężarem? Darujcie mi, że wam tak przemówilem. Oto po raz trzeci przygotowuję się do podróży do was i nie będę wam ciężarem*” (wersety 13-14).

Paweł pracował bezpłatnie wśród Koryntian, podczas gdy inni chcieli pieniędzy. Dlatego apostoł napisał kluczowe zdanie: „*Nie szukam tego, co wasze, ale was samych*” (werset 14). „*Ja nie szukam waszego majątku i dóbr, ale was samych!*” To jest różnica! Istnieją służby chrześcijańskie, które szukają raczej portfela swoich słuchaczy niż dobra dla ich dusz. Jak często chrześcijanie wpadają w taką pobieżność, którzy przychodzą w takiej bardzo duchowej szacie. I nie zdają sobie w ogóle sprawy, że za tym kryją się całkiem inne motywacje!

Ale nie tylko postępują tak szarlatani w ścisłym znaczeniu. W taki grzech mogą też wpaść uczciwi słudzy Boga. Ponieważ to nadchodzi bardzo szybko, że dla kogoś np. jego znakomita sława jest ważniejsza niż zbawienie pojedynczej duszy. Wielu gościom pochlebia jednak ego pastora. I my liczymy naszych nowych nowonawróconych -ale nie ze względu na ich zbawienie, ale z powodu naszej chwały.

Widzimy jak szybko dochodzi aby wykorzystać ludzi dla naszych celów, uczynić z nich statut naszego sukcesu.

Paweł odrzuca takie myślenie i mówi: „*Nie szukam bowiem tego, co wasze, ale was samych*”. „*Ja szukam waszego serca, dobrego samopoczucia waszej duszy*”. Tak powinno być usilnie u nas!

W Królestwie Bożym nie chodzi o zaszczyt, reputację, wygląd, zyski, biznes i interes ale chodzi o pojedynczego człowieka, o jego zbawienie, o jego wzrost duchowy, o jego doskonałość.

Ale również w tych staraniach trzeba być ostrożnym żeby nie wychodzić ponad cel i na końcu duszę dla samego siebie przykuć w kajdany, co niestety często się zdarza. Również tutaj naprawdę nie szuka się ludzi, ale siebie samego i swojej władzy nad innymi.

Johannes Galwin napisał do tego zdania Pawła: „*...Jest źle, jeśli ktoś...dla ziemskiego zysku chce wejść w duszpasterstwo; ale znacznie gorsze jest, chcieć dla swojej osoby pozyskać ucznia...*” Paweł był wolny od tych wszystkich błędów: Nie patrzył na wynagrodzenie; na jego sercu leżało tylko zbawienie dusz. Mógł więc w porównaniu z innymi również przyjąć wynagrodzenie za swoją pracę, ale zawsze jednak pozostawała mu najlepsza nagroda, prowadził swoje owce do zbawienia. Ziemską nagrodą została tylko sprawą drugorzędną dla niego. „*Biada tamu, kto inaczej myśli!*”

Ofiary Rodziców

To ważne przesłanie Paweł podkreśla teraz porównując do życia: „*Bo nie dzieci powinny gromadzić majątek dla rodziców, ale rodzice dla dzieci*” (werset 14b). Czy widzieliście kiedyś ojców i matki, którzy nadużywali swojego rodzicielstwa do tego, by wykorzystać dzieci dla własnych celów? Czy zachowanie rodziców jest bezinteresowne dla dobra swoich dzieci?

Czy mówi się do dziecka: „*Oszczędzaj uczniowskie stypendium na naszą podróż morską*”?

Kiedy zmarł mój ojciec i moja mama jako wdowa sama się o mnie troszczyła, jechała rano o 4 tramwajem do biura w mieście sprzątać, aby sfinansować moją edukację. Dosłownie, moi biedni rodzice zbudowali mi dom!

Taką postawę powinni mieć duszpasterze w Kościele, mówił Paweł. Oczywiście dzieci również pomagają swoim rodzicom i nie zapominają o nich, kiedy się zestarzeją. Ale normalny bieg wydarzeń jest jasny: Rodzice poświęcają się dla swoich dzieci. I tak duchowi ojcowie i matki poświęcają się dla swoich duchowych dzieci w ich kościołach. Logicznie rzecz biorąc następne zdanie brzmi: „*Ja zaś jak najchętniej sam będęłożył na koszt i sam siebie wydam za dusze wasze*” (werset 15).

Znowu Ojcu duchowemu Koryntian chodzi o ich dusze. Innego motywu nie miał. On ofiarował się dla kościoła z poświęcenia i bezinteresowności. Przez to naśladował przykład Jezusa.

Również nasz Pan stał się ubogim, żebyśmy byli bogaci.

Podobnie Paweł nie szukał sposobu, aby się bogacić przez Kościół-tak samo rodzice nie próbują wzbogacić się na swoich dzieciach.

Ale czego rodzice oczekują od swoich dzieci? Oni oczekują miłości. Rodzice robią wszystko dla swoich dzieci, ale chcą być kochani i cenieni przez nich. Kiedy dzieci wszystko otrzymały od ojca i od matki, a następnie odwracają się od nich z pogardą, łamią serca rodziców.

Podobnie Paweł odczuwał traktowanie go przez Koryntian. To sprawiło w nim konieczność, dlatego napisał w tym samym wersecie dalej: *„Czy tak ma być, że im więcej ja was miłuję, tym mniej przez was mam być miłowany?”* Innymi słowy mówi: *„Teraz przyszli do was chwalebni i wybitni kaznodzieje, których czcicie, którzy was wykorzystują i zwodzą. Ale tego, który naprawdę was miłuje, tego nie kochacie!”*

Miłujcie waszych pasterzy

Nie zapomnijcie o waszych pasterzach i nauczycielach, drodzy przyjaciele, którzy pracowali przez wiele lat lub nawet całymi latami dla was w miłości, wiernie i oddanie. Tak jak oni was miłowali tak wy też ich miłujcie! Jesteśmy w Biblii wezwani : *„Miłujmy więc, gdyż On nas przedtem umiłował” (1 Jana 4, 19)*. Tak jak do dzieci powiedziane jest w 4 przykazaniu, aby czcić rodziców, szanować i kochać ich, tak czcicie również swoich duchowych przewodników, których Pan wam dał. Boże daj nam tę łaskę w naszym Kościele! Amen!